

C/2024/2727

29.4.2024

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 18 stycznia 2024 r. Stichting Right to Consumer Justice, Stichting App Stores Claims/Apple Distribution International Ltd, Apple Inc.

(Sprawa C-34/24, Stichting Right to Consumer Justice i Stichting App Stores Claims)

(C/2024/2727)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stichting Right to Consumer Justice, Stichting App Stores Claims

Strona przeciwna: Apple Distribution International Ltd, Apple Inc.

Pytania prejudycjalne

Pytanie 1 (Handlungsort)

- Co należy uznać za miejsce działania wywołującego szkodę w rozumieniu art. 7 pkt 2 rozporządzenia Bruksela Ia⁽¹⁾ w przypadku takim, jak ten rozpatrywany w niniejszym postępowaniu, gdzie podnoszone nadużycie pozycji dominującej w rozumieniu art. 102 TFUE popełniono w państwie członkowskim w drodze sprzedaży za pośrednictwem zarządzanej przez Apple i przeznaczonej dla całego tego państwa członkowskiego platformy internetowej, w ramach której Apple Ireland działa w charakterze wyłącznego dystrybutora i opłacanego z prowizji pośrednika dewelopera oraz potrąca prowizję z ceny zakupu? Czy istotne jest przy tym, że ta platforma internetowa zasadniczo jest dostępna na całym świecie?
- Czy znaczenie ma przy tym to, że niniejsze postępowanie dotyczy powództw wytoczonych na podstawie art. 305a księgi 3 Burgerlijk Wetboek przez osobę prawną, której celem jest występowanie na mocy własnego prawa w obronie zbiorowych interesów wielu użytkowników mających siedziby na terenie obszarów właściwości różnych sądów (w przypadku Niderlandów są to arrondissementen, tj. rejony) na terytorium danego państwa członkowskiego?
- Jeżeli na gruncie odpowiedzi na pytanie 1a (lub 1b) wyznaczony zostaje nie jeden, lecz wiele sądów mających wewnętrzną właściwość miejscową w danym państwie członkowskim, to czy wówczas art. 7 pkt 2 rozporządzenia Bruksela Ia stoi na przeszkodzie zastosowaniu krajowych przepisów prawa procesowego, które pozwalają na przekazanie sprawy jednemu tylko sądowi na terenie tego państwa członkowskiego?

Pytanie 2 (Erfolgsort)

- Czy w przypadku takim, jak ten rozpatrywany w niniejszym postępowaniu, gdzie podnoszona szkoda zaistniała wskutek dokonania zakupów w postaci aplikacji i cyfrowych produktów wewnątrzaplikacyjnych za pośrednictwem zarządzanej przez Apple platformy internetowej (App Store), w ramach której Apple Ireland działa w charakterze wyłącznego dystrybutora i pośrednika deweloperów oraz potrąca prowizję z ceny zakupu (i gdzie miało miejsce zarówno domniemane nadużycie pozycji dominującej w rozumieniu art. 102 TFUE, jak i podnoszone naruszenie zakazu karteli w rozumieniu art. 101 TFUE) oraz gdzie niemożliwe jest ustalenie miejsca dokonania tych zakupów, jako łącznik z miejscem zaistnienia szkody w rozumieniu art. 7 pkt 2 rozporządzenia Bruksela Ia może służyć wyłącznie siedziba użytkownika? Czy w takiej sytuacji istnieją też inne łączniki pozwalające na wskazanie właściwego sądu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

- b) Czy znaczenie ma przy tym to, że niniejsze postępowanie dotyczy powództw wytoczonych na podstawie art. 305a księgi 3 Burgerlijk Wetboek przez osobę prawną, której celem jest występowanie na mocy własnego prawa w obronie zbiorowych interesów wielu użytkowników mających siedziby na terenie obszarów właściwości różnych sądów (w przypadku Niderlandów są to arrondissementen, tj. rejony) na terytorium danego państwa członkowskiego?
 - c) Jeżeli na gruncie odpowiedzi na pytanie 2a (lub 2b) wyznaczony zostaje sąd mający wewnętrzną właściwość miejscową w danym państwie członkowskim, który to sąd jest sądem właściwym w odniesieniu do powództw dotyczących tylko części użytkowników w tym państwie członkowskim, natomiast w odniesieniu do powództw dotyczących pozostałej części użytkowników właściwe miejscowo są inne sądy w tym samym państwie członkowskim, to czy art. 7 pkt 2 rozporządzenia Bruksela Ia stoi na przeszkodzie zastosowaniu krajowych przepisów prawa procesowego, które pozwalają na przekazanie sprawy jednemu tylko sądowi na terenie tego państwa członkowskiego?
-